

Karácsonykor

*Legyen az égbolt arca szép derült,
Csillagokkal kirakva mindenütt.
A hold mosolyogva hintse szél sugárát,
Könnyű lepel se, köd se fődje vállát,
Karácsony éjtszakáján!*

*Tiszta legyen, patyolatig lefujt,
Gyémánt kavicsaival a Tejut,
Üdvözlétül az angyal-láboroknak,
Fel és alá, kik ezen jární fognak,
Karácsony éjtszakáján!*

*A vándor, hogyha rásötétedett:
Leljen szivélyes, nyájas tűzhelyet,
S ott asztalához becsülvén a gazda,
A legpuhább nyughelyet néki adja,
Karácsony éjtszakáján!*

*Kis házikók, nagy paloták felett
Közös angyal virrasszon: szeretet!
Legyen nyugodt a nagyok szive-lája,
Tiszta álommal telt kicsik éjtszakája
Karácsony éjtszakáján!*

*S koldus legyen bár, vagy erős király,
Midőn az álom majd feléje száll:
Az Ur iránt, ki mindnyájunk királya,
Jusson eszébe egy sóhajnyi hála
Karácsony éjtszakáján!*

*Felejtse a fukar: hogy mi je nincs,
A rab: kezén hogy súlyos a bilincs.
Sehol a messzi, széles föld határán,
Sziv egy se légyen elhagyatva, árván
Karácsony éjtszakáján!*

*Ha lenne mégis, kinek éberem
Balzsam sebére sehol sem terem, —
Fordulva a szeretet Istenéhez:
Álma legyen legalább boldog, édes
Karácsony éjtszakáján!*

c) Célkitűzés. Beszéljünk ma a karácsonyról.

II. TÁRGYALÁS. a) A szent este.

Egyszer egy ember kiment a sötét éjtszakába, hogy